



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 308
din 14.05.2008**

Dosar nr.: 641/2007

Petiția nr.: 13134 din 23.10.2007

Petent: S D M , L C , I G , F M.
F , T T , M C , M A , P C
A

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției

Obiect: discriminare indusă între procurorii din cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A. și judecători din cadrul Secției penale a Tribunalului Alba, în baza prevederilor legii nr. 508/2004 și O.U.G. nr. 177/2002.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. S D M , L C , I G , F M
F , T T , M C , M A , P C
A , cu domiciliul ales la locul de muncă, Tribunalul Alba cu sediul în P-ța Iuliu Maniu, nr. 24, jud. Alba.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul în Calea Plevnei, nr. 141B, sector 6, București.

I.2.2. Ministerul Justiției cu sediul în str. Apolodor, nr.17, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenții solicită constatarea existenței unei situații de discriminare între judecătorii din cadrul Secțiilor Penale ale instanțelor de judecată, în speță



Tribunal, și procurorii din cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A., sub aspectul salarizării și al promovării.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin sesizarea înregistrată cu nr.13134 din 23.10.2007, petenții arată că îndeplinesc funcția de judecători în cadrul Secției penale a Tribunalului Alba și consideră că prevederile legii nr. 508/2004 și ale O.U.G. nr. 177/2002 induc discriminări între judecători și procurorii structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A..

3.2. Petenții arată că având aceeași pregătire profesională, condiții de muncă și același obiect al cercetării infracțiunilor speciale, nu se justifică necesitatea încadrării procurorilor la nivelul procurorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție. În cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A. sunt încadrați procurori la nivel de Înalta Curte de Casație și Justiție fără a promova examen astfel încât se eludează condițiile de promovare a magistraților în funcțiile superioare respectiv examen obligatoriu.

3.3. Prin acesta încadrare se aduce atingere principiului nediscriminării prevăzut în O.G. nr. 137/2000, republicată, Constituția României, Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Declarația Universală a Drepturilor Omului. De asemenea, se induc distincții sub aspect salarial, fără a exista o justificare rezonabilă, obiectivă și întemeiată.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 13134 din 23.10.2007, prin adresa cu nr.14521 din 06.11.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Ministerului Justiției. Prin adresa înregistrată cu nr. 14520 din 06.11.2007 și nr. 1873 din 29.01.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Consiliului Superior al Magistraturii.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 2437 din 07.02.2008 Consiliul Superior al Magistraturii a comunicat punctul său de vedere iar prin adresa înregistrată cu nr. 18290 din 06.12.2007a comunicat punctul de vedere Ministerul Justiției.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa cu nr. 2920 din 19.02.2008 au fost citați petenții. Prin adresa nr. 2921 din 19.02.2008 a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant, prin adresa nr. 2922 din 19.02.2008 a fost citat Consiliul Superior al Magistraturii, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 18.03.2008. La termen părțile nu s-au prezentat. Ministerul Justiției a comunicat punct de vedere prin adresa înregistrată cu nr. 4281 din 18.03.2008.



V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Petenții arată că legea de salarizare și de organizare judecătorească constituie cadrul comun de reglementare atât pentru procurori cât și pentru judecători, dosarele soluționate de judecătorii de la secția penală fiind aceleași cu cele cercetate de procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T., care, în fapt, sesizează instanța de judecată cu rechizitoriul. Nu există nici un temei legal pentru a se aprecia că activitatea de urmărire a procurorilor D.I.I.C.O.T. și D.N.A. este mai complexă decât a petenților. De altfel, aceștia reiau activitatea desfășurată de procurori, administrează nemijlocit probațiunea și soluționează cauze pronunțând soluții de condamnare, achitare sau de încetare a procesului penal.

5.1.2. În acest sens, petenții arată că ar fi oportună modificarea legii de organizare judiciară și stabilirea unui complet colegial pentru astfel de cauze, având în vedere că în faza de judecată cercetarea judecătorească este condusă de un singur judecător, în condițiile în care administrarea probelor este o activitate extrem de amplă și complexă.

5.1.3. Petenții arată că încadrarea procurorilor D.I.I.C.O.T. și D.N.A. la nivel de Înalta Curte de Casație și Justiție nu este justificată, în special având în vedere că la aceste structuri specializate sunt angajați procurori care au funcționat anterior la pachete de la structuri inferioare și sunt încadrați fără a promova un examen. Astfel, se eludează legea de organizare judecătorească care se referă la condițiile de promovare a magistraților în funcții superioare prin examen. În practică s-au constatat situații în care procurorii care au funcționat la Parchete de pe lângă judecătorii au fost încadrați în structuri D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. și după ce s-au întors în unitatea din care au făcut parte, s-au încadrat cu grad de procuror de I.C.C.J. cu drepturi salariale aferente.

5.1.4. Dacă se consideră necesară constituirea unui corp pregătit la nivelul procurorilor de I.C.C.J. atunci este firesc să se respecte dispozițiile legale referitoare la procurorii în funcție și să fie angajați doar cei de la nivelul I.C.C.J. Încadrarea existentă aduce atingere principiilor nediscriminării prevăzute de O.G. nr. 137/2000, republicată, Constituția României, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În același sens, se poate reține și caracterul discriminatoriu al salarizării, neexistând o justificare rezonabilă și obiectivă.

Susținerile Ministerului Justiției

5.2.1. Ministerul Justiției ridică excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că reglementarea prin lege sau printr-un act normativ a unor drepturi, în favoarea unor persoane ori nereglementarea anumitor drepturi, excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr.137/2000, republicată.

5.2.2. Din examinarea cuprinsului Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată, rezultă că atribuțiile Consiliului și controlul exercitat de acesta nu



privesc modul de reglementare a unor relații sociale prin lege ori alte acte normative, folosind-se sintagme cum sunt: "exercitarea următoarelor drepturi"-art.1 alin.(2), "exercitarea drepturilor enunțate"-art.1 alin. (3), "restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege"-art.2 alin.(1), "comportament discriminatoriu" etc. În mod evident, exercitarea unor drepturi se referă la modul de aplicare a unor dispoziții legale care instituie acele drepturi, iar nu la examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor. Prin urmare, modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr.137/2000. Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională) care s-a pronunțat în multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii.

5.2.3. Ministerul Justiției arată că potrivit legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, magistrații au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport de nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură. Examinând dispozițiile O.U.G. nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, modificată și completată și ale legii nr. 508/2004 privind D.I.I.C.O.T., cu modificările și completările ulterioare, rezultă că cele două direcții sunt structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și ca atare, salarizarea procurorilor ce își desfășoară activitatea în cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. trebuie să fie identică cu cea a procurorilor de la Parchetul de pe lângă I.C.C.J.

5.2.4. Acordarea coeficienților de multiplicare acestor procurori s-a făcut avându-se în vedere nu criteriul cauzelor instrumentate, ci criteriul gradului instanței sau al parchetului unde funcționează, în acord cu dispozițiile art. 3 din O.U.G. nr. 27/2006 și ale art. 74 alin.1 din legea nr. 303/2004, republicată, modificată și completată.

5.2.5. În acest sens, susținerile petenților potrivit cărora art. 11 din O.U.G. nr. 27/2006 instituie o discriminare, sunt nefondate. Coeficienții de multiplicare 19-23 conform Anexei la O.U.G. nr. 26/2006, lit. A, crt.6-13 se acordă procurorilor cu funcții de conducere și execuție ce își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel că stabilirea acelorași reguli de salarizare pentru procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., structuri ale aceluiași parchet ce funcționează pe lângă instanța supremă este legitimă și justificată obiectiv. În acest sens, nu poate fi reținut un tratament diferențiat nelegal între procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și magistrații de la nivelul judecătoriilor, tribunalelor și curților de apel, precum și al parchetelor de pe lângă acestea, deoarece nu poate fi reținută o situație comparabilă sau analoagă între cele două categorii de magistrați.



5.2.6. În ceea ce privește încadrarea procurorilor la D.N.A. și D.I.I.C.O.T. este de observat că legiuitorul a menținut regula numirii acestora și nu a promovării, a exercitării pe o durată temporară a funcției de procuror în cadrul acestui parchet, precum și a revenirii pe postul deținut anterior. În acest sens, dispozițiile art. 75 și art. 83 din legea nr. 304/2004, astfel cum au fost modificate, sunt extrem de clare.

5.2.7. Pe de altă parte, nici o prevedere legală sau vreo teorie a dreptului câștigat nu poate argumenta teza că la încetarea numirii la D.N.A. ori D.I.I.C.O.T. și revenirea la unitatea de parchet unde funcționa anterior acestei numiri, procurorul în cauză păstrează drepturile salariale corespunzătoare unui procuror al Parchetului pe de lângă I.C.C.J., în măsura în care nu are grad profesional de procuror al acestui parchet.

Sușinerile Consiliului Superior al Magistraturii

5.3.1. C.S.M. arată că în data de 24.01.2008 Plenul Consiliului a apreciat că dispozițiile legale invocate de petenți ar putea avea caracter discriminatoriu, în raport cu salarizarea superioară a procurorilor din structurile teritoriale ale D.I.I.C.O.T. și D.N.A. față de judecătorii echivalenți în grad, care soluționează dosarele instrumentate de acești procurori.

5.3.2. Procurorii din cele două direcții, sunt salarizați la nivelul funcțiilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție începând cu funcția de adjunct al procurorului general și încheind cu funcția de procuror în cadrul acestui parchet.

5.3.3. În situația invocată, prin prevederile art. 11 alin.1 din O.U.G. nr. 27/2006 se apreciază că se induce un tratament diferențiat între magistrații încadrați în structurile teritoriale ale celor două direcții și ceilalți magistrați. Distincția se face după criteriul categoriei sociale având în vedere că locul de muncă diferențiază magistrații care fac parte din structurile teritoriale ale D.N.A. și ale D.I.I.C.O.T. de ceilalți magistrați.

5.3.4. S-ar putea susține că scopul salarizării superioare a magistraților din cele două structuri este unul legitim însă nu același lucru se poate reține despre metoda de atingere a acestui scop. Din acest punct de vedere, asigurarea incoruptibilității, necesitatea intensificării luptei împotriva fenomenului corupției precum și gravitatea infracțiunilor date în competența acestor structuri nu reprezintă o justificare obiectivă și o metodă adecvată în asigurarea unei salarizări diferențiate.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării petenții invocă efectul creat între situația judecătorilor din cadrul Secțiilor Penale ale instanțelor de judecată, în speță dedusă soluționării, Tribunal, și procurorii din cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A., sub aspectul salarizării și al promovării.



În drept, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)



7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Reținând considerentele prezentate, petiția dată, și excepțiile ridicate în cauză, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

7.7. Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.8. Astfel, Colegiul Director reține obiectul petiției raportat la situația particulară a petenților, judecători în cadrul Secției penale la Tribunalul Alba, în raport cu efectul creat prin aplicarea prevederilor legale menționate de petenți, care, în opinia lor, produc consecințe discriminatorii, în ceea ce îi privește, comparativ cu situația procurorilor încadrați la D.N.A. și D.I.I.C.O.T..

7.9. În acest sens, raportându-ne la petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.10. Reținând în coroborare cu aspectele precizate de Colegiul Director și definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în speță, ne



raportam la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2.

7.11. Din acest punct de vedere, corelativ obiectului petiției, urmează a analiza incidența în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46). În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele ramuri de drept, etc. (vezi CNCD, spre exemplu Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)

Opinie majoritară a membrilor în Colegiul Director, Asztalos Csaba Ferenc, Comșa Corina Nicoleta, Haller Istvan, Ioniță Gheorghe, Panfile Anamaria, Truinea Paula Roxana

7.12. În soluționarea obiectului petiției este relevantă Decizia nr. VI/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu forță obligatorie dispusă de art. 329 alin. Cod procedură civilă care prevede următoarele: „folosirea drept criteriu de diferențiere a tratamentului salarial pentru magistrați doar apartenența la anumite segmente restrânse de realizare a justiției, pe considerentul că domeniile în care ar activa, ar reclama o specializare particularizată și un risc deosebit, nu se poate justifica atât timp cât varietatea infinită a situațiilor de coliziune cu legea ce se pot ivi și a timpului de reacție necesară pentru asigurarea ordinii de drept presupune eforturi chiar mai importante și riscuri profesionale mai accentuate în mai multe alte cazuri decât cele pentru care s-a instituit tratamentul salarial preferențial”, iar „ distincția care se face, ținându-se seama de apartenența magistraților la categoria celor implicați în soluționarea cazurilor privind faptele de corupție sau de criminalitate organizată și de terorism, ori doar includerea lor în anumite structuri pe scara ierarhică este lipsită de justificare obiectivă și rezonabilă, fiind astfel discriminatorie în sensul art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și al art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu se poate demonstra existența unui raport acceptabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat, cu toate particularitățile lui specifice”.

7.13. Astfel, instanța supremă a statuat că sunt discriminatorii criteriile de diferențiere de tratament salarial constând în apartenența la categoria celor implicați în soluționarea unor cazuri de o anumită natură (cum sunt cazurile privind faptele de corupție sau de criminalitate organizată și terorism) ori constând în includerea în anumite structuri pe scara ierarhică sau în anumite segmente restrânse de realizare a justiției. Întocmai acest lucru s-a produs în



cazul procurorilor din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., care sunt salarizați prin asimilare, datorită criteriului implicării în soluționarea unor cauze de o anumită natură, precum și datorită includerii lor temporare în anumite structuri pe scara ierarhiei corespunzătoare anumitor segmente restrânse de realizarea a justiției.

7.14. Potrivit art. 2 pct. 2 din Convenția nr. 111 privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei, diferențierile, excluderile sau preferințele întemeiate pe calificările cerute pentru o anumită ocupație, nu sunt considerate discriminatorii, dar în speță neacordarea salarizării solicitate nu are la bază o astfel de justificare obiectivă și rezonabilă, deoarece procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T. nu primesc salarizare superioară (prin asimilare) pentru calificările cerute de ocupația acestora, ci doar pentru că salarizarea acestora este asimilată, în mod arbitrar, cu cea a procurorilor din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, asimilarea care are la bază criteriul naturii cauzelor instrumentate.

7.15. Fiecare judecător soluționează un anumit gen de cauze care sunt deduse judecății, ori pentru cele de natură civilă, comercială, fiscală, contencios administrativ și nici pentru cele din infracțiuni de corupție nu se cere o calificare superioară, aparte, a unora față de ceilalți. Nu s-a prevăzut faptul că pentru a participa la soluționarea unor cauze privind infracțiuni de corupție și criminalitate organizată, procurorul trebuie să aibă calificări superioare, condiții superioare de vârstă, vechime, doctorate, cunoașterea unei limbi străine, etc., ci dimpotrivă tot personalul de specialitate juridică salarizat în baza O.U.G. nr. 27/2006 are aceeași calificare.

7.16. În cadrul domeniului cauzelor penale, nu se poate pune semnul egalității între un litigiu privind o infracțiune de corupție cu un prejudiciu mic, față de o infracțiune contra vieții sau economico-financiară cu un prejudiciu imens. Activitatea judiciară vizează tranșarea unor conflicte judiciare cu implicații deosebite, cauzele penale cu fapte de pericolozitate mărită și în consecință deosebite. Aceste împrejurări atrag un cortegiu de nemulțumiri, adversități, șicane și presiuni la adresa celor care desfășoară activități judiciare.” (a se vedea în acest sens Sentința nr. 998 din 19 mai 2008 a Tribunalului Suceava – Secția civilă).

7.17. Astfel, suntem de opinie că, sub aspectul obiectului petiției dedus soluționării, prevederile O.U.G. nr. 27/2006 nu sunt, în mod necesar, în conformitate cu Decizia nr. VI/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar în practică, s-ar putea interpreta ca sporul „anticorupție” de 30-40%, declarat discriminatoriu, a fost menținut prin coeficienții de multiplicare stabiliți în actul normativ indicat.

Opinie concurentă a membrului în Colegiul Director, Dezideriu Gergely

7.18. În speță trebuie să luăm act de faptul că petenții sunt judecători în cadrul Tribunalului Alba și indică raportul de analogie corelativ situației procurorilor încadrați în structurile specializate D.N.A. și D.I.I.C.O.T.. Observăm că potrivit legii nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 75 alin.2 „În cadrul



Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului”. Potrivit alin.3 „Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii”.

Potrivit legii nr. 508 din 17 noiembrie 2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 D.I.I.C.O.T. s-a înființat ca „ca structura cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

De asemenea, observăm că potrivit legii nr. 304 din 28 iunie 2005 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 80 alin.1 „Parchetul Național Anticorupție este specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României și funcționează pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 43 din 4 aprilie 2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, art.1 „se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție”.

7.19. Astfel, reținem că legiuitorul a înființat Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv Direcția Națională Anticorupție ca structuri specializate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ceea ce privește încadrarea procurorilor în cadrul acestor structuri specializate, observăm că potrivit legii nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 75 „(3) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(4) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop.

(5) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4).



(6) Interviu constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.

(7) **La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.**

(8) Comisia prevăzută la alin. (4) este numită prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și este formată din 3 procurori din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii”.

Potrivit art. 75 alin.11 „La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii”.

7.20. Similar, luăm act că potrivit legii nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 87 „(1) Parchetul Național Anticorupție **se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general** al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(2) **Pentru a fi numiți** în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorii trebuie să aibă **o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui interviu** organizat de comisia constituită în acest scop.

(3) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2).

(4) Interviu constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, a rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.

(5) La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator”.

Potrivit art. 87 alin.9 „La data încetării activității în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii”.

7.21. Pe de altă parte, în ceea ce privește numirea magistraților, reținem că potrivit legii nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 31 alin.1 „**Judecătorii și procurorii** care au promovat examenul de capacitate **sunt numiți** de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii”. De asemenea, potrivit art. 33 alin.1 „Pot fi **numiți în magistratură, pe bază de concurs**, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii,



asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani”.

În ceea ce privește promovarea, art. 43 alin.1 din legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare dispune că „**Promovarea judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs** organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

Astfel, potrivit art. 44 alin.1 „Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut **calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar** în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele **condiții minime de vechime**:

a) 5 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 6 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) **8 ani vechime în funcția de judecător sau procuror**, pentru promovarea în funcția de procuror **la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**.

(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

Potrivit art. 46 alin.1 „Concursul de promovare constă în probe scrise, cu caracter teoretic și practic. (2) Probele constau în: a) în funcție de specializare, una dintre următoarele materii: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat; b) jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și jurisprudența Curții Constituționale; c) jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene; d) procedura civilă sau procedura penală, în funcție de specializarea judecătorului sau procurorului”.

7.22. Examinând susținerile părților și dispozițiile legale incidente, sub aspectul art.44, reținem că legiuitorul conferă vocația participării la concursul de promovare la instanțe sau parchetele imediat superioare a judecătorilor și procurorilor, precizând criteriile care trebuie îndeplinite cumulativ. Astfel, art.44 alin.1 precizează: **calificativul "foarte bine" la ultima evaluare,**



nesanționarea disciplinară în ultimii 3 ani și îndeplinirea condițiilor minime de vechime, respectiv: a) **5 ani vechime** în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat; b) **6 ani vechime** în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta; c) **8 ani vechime** în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7.23. Deosebit de instituția promovării și a condițiilor necesare pentru conferirea vocației de participare la examenul de promovare la instanțele sau parchetele superioare, prevederile incidente încadrării la structurile specializate din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în speță Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism precum și Direcția Națională Anticorupție dispun **numirea procurorilor** prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Din conținutul prevederilor legii nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că numirea procurorilor în cadrul acestor structuri se face în baza declarării ca admiși în urma interviului organizat de comisiile constituite în acest scop (vezi infra parag. 7.13, art. 75 și art. 87 din legea nr. 304/2005)

Legiuitorul precizează condițiile necesare pentru conferirea vocației de participare pentru numirea în cadrul structurilor specializate, D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. în speță, conform art. 75 alin.4 și art. 87 alin.2 din legea nr. 304/2004, „**o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop**” De asemenea, la evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și **activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator**” (vezi în acest sens art. 75 alin.7 și art. 87 alin.5)

7.24. Or, în mod evident, apare faptul că legiuitorul instituie regulile promovării judecătorilor și procurorilor deosebit de regulile numirii procurorilor în cadrul D.I.I.C.O.T., D.N.A., instituind interviul în cazul celor din urmă comparativ cu organizarea concursului în cazul promovării, probe cu caracter teoretic și practic diferite, condițiile de vechime de 6 ani pentru procurori la D.I.I.C.O.T., D.N.A. din cadrul Parchetului de pe lângă I.C.C.J., comparativ cu 8 ani pentru promovarea procurorului la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Observăm totuși că elementul definitiv, sub aspectul obiectului petiției, în ceea ce privește încadrarea procurorilor la D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. spre deosebire de petenți, este durata temporară a funcției de procuror în cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A. precum și revenirea pe postul deținut anterior. Acest aspect rezultă fără echivoc din prevederile art. 75 alin. 11 și art. 87 alin.9 din legea nr. 304/2004 care dispun că „La data încetării activității în cadrul D.I.I.C.O.T., D.N.A. (n.n.), procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii”. Din acest



punct de vedere, nu se poate reține de plano o situație de analogie între promovarea judecătorilor la instanțe sau parchete superioare și numirea procurorilor la D.N.A., respectiv D.I.I.C.O.T.. Elementul obiectiv care determină neincidenta testului de comparabilitate în cauză este dat de caracterul temporar al funcției și revenirea pe postul anterior. Or, coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării, în cauză nu se pot reține aspecte ce intra sub incidența art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată.

7.25. În schimb, susținerea petenților că în practică se constată numeroase situații în care procurorii care au funcționat la Parchete de pe lângă judecătorii au fost încadrați în structuri D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. și după ce s-au întors în unitatea din care au făcut parte, s-au încadrat cu grad de procuror de Înalta Curte de Casație și Justiție cu drepturi salariale aferente, ar putea institui o puternică prezumție de tratament diferit sub aspectul îndeplinirii condițiilor de promovare a magistraților la instanțe superioare respectiv numirea la instanțe sau parchete. (vezi infra parag. 5.1.3.) Acest tratament diferit s-ar putea materializa în promovarea ispo facto a procurorului în virtutea numirii în structurile specializate D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., în mod artificial, realizându-se o derogare de la regulile imperative instituite de legiuitor prin dispozițiile cuprinse în legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Acesta situație ar putea determina reținerea unei împrejurări care poate induce existența unui tratament diferit între magistrați, respectiv procurori sau judecători, pe baza unui criteriu suspect, respectiv al funcției îndeplinite într-o structură specializată, D.I.I.C.O.T. sau D.N.A.. Această cumulare de împrejurări ar putea fi interpretat ca întrând sub incidența discriminării. Or, în cauză, reținem susținerile părților ca pertinente și relevante însă observăm că nici o probă nu a fost depusă la dosarul petiției care ar fi putut implica reținerea unei atare împrejurări. În acest sens, ne raliem susținerii că nicio dispoziție legală nu poate fundamenta teza că prin numirea la D.N.A. sau D.I.I.C.O.T. un procuror ce nu are grad profesional de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție îl dobândește în acest mod, devreme ce numirea procurorilor în aceste structuri este pe o durată esențialmente temporară. (vezi în acest sens infra parag.5.2.7.)

7.26. Cu privire la aspectul subsecvent al petiției privind salarizarea aferentă a procurorilor încadrați la D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. spre deosebire de petenți, trebuie să reiterăm faptul că potrivit reglementarilor legale în materie (vezi în acest sens infra parag. 7.12, 7.13.) legiuitorul a înființat Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv Direcția Națională Anticorupție ca structuri specializate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. (vezi infra parag. 7.13.) Din acest punct de vedere, constatăm că salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției este reglementată prin Ordonanța de Urgență nr. 27 din 29 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare aduse de Legea nr. 45 din 6 martie 2007; Ordonanța de Urgență nr. 100 din 4 octombrie 2007; Decizia nr. 1.059 din 14 noiembrie 2007; Ordonanța nr. 13 din 30 ianuarie 2008.



7.27. Potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 27/2006 „Salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor, ale procurorilor, ale personalului asimilat acestora și ale magistraților-asistenți se stabilesc ținându-se seama de locul și rolul Justiției în statul de drept, de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției, de incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii de personal. Astfel, potrivit art. 3 alin.1 “Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunar stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență”.

7.28. Conform art. 11 din Ordonanța de Urgență nr. 27 din 29 martie 2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul Justiției, cu modificările și completările ulterioare „(1) Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii”. Astfel, potrivit reglementărilor legale în materia salarizării magistraților, nr. crt.6-13 de la lit.A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 privesc salarizarea procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7.29. Or, raportat la obiectul petiției și comparabilitatea indicată de petenți, judecători cu grad de instanță de judecată - Tribunal și procurorii încadrați la structurile specializate centrale D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel cum au fost înființate de legiuitor, suntem de opinie că, sub aspectul salarizării, nu se poate reține de plano incidența raportului de analogie între vectorii indicați în petiție. Acest aspect este determinat în speță de faptul că salarizarea, respectiv acordarea coeficienților de multiplicare procurorilor din cadrul D.I.I.C.O.T., D.N.A. este corelativă procurorilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sine qua non ipotezei că structurile în cauză fac parte din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Or, astfel cum rezultă din principiile generale de salarizare cuprinse în O.U.G. nr. 27/2006 cu modificările și completările ulterioare, **“Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură** prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență”. (art. 3 alin.1 din O.U.G. nr. 27/2006 cu modificările și completările ulterioare)

7.30. Pe de altă parte însă, trebuie observat că potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43 din 4 aprilie 2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 alin.1 „Direcția



Națională Anticorupție este organizată în secții conduse de procurori șefi secție, ajutați de procurori șefi adjuncți secție. Secțiile se înființează și se desființează prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) **În cadrul Direcției Naționale Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale**, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții.

(3) **Sediul serviciilor teritoriale și circumscripția acestora se stabilesc** de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, de regulă, **în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă curțile de apel și în raport cu circumscripția acestora**”.

În același sens, Legea nr. 508 din 17 noiembrie 2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 alin.1 prevede că „**Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este organizată în structura centrală și structura teritorială**”. Potrivit art. 4 alin.3 „**În circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă curțile de apel se înființează prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism servicii teritoriale** conduse de procurori-șefi.

De asemenea, potrivit art. 4 alin. 4 „Prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism **se pot înființa sau desființa birouri teritoriale în circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă tribunale**. Birourile sunt conduse de procurori-șefi. În cazul desființării birourilor teritoriale, personalul acestora va fi preluat în cadrul serviciilor teritoriale în subordinea cărora funcționează sau în cadrul celorlalte birouri teritoriale din subordinea aceluiași serviciu teritorial”.

7.31. Or, în ceea ce privește situația procurorilor încadrați la D.N.A. și D.I.I.C.O.T., în structurile teritoriale, în circumscripția parchetelor de pe lângă curțile de apel sau tribunale și situația judecătorilor din cadrul acestor instanțe, s-ar putea interpreta că distincția indusă prin efectul salarizării, relativ la poziționarea de facto, parchete de pe lângă instanțe inferioare (grad de tribunal, sau curte de apel) în raport cu salarizarea la nivel superior (grad de Înalta Curte de Casație și Justiție) poate excede raportul de proportionalitate cerut de principiul egalității. Desigur, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. Reținând că structurile D.N.A. și D.I.I.C.O.T., la nivel central sunt salarizate corelativ Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, distincția implicită indusă după criteriul apartenenței la structura teritorială comparativ cu judecătorii din cadrul instanțelor - curți de apel sau tribunale, prin efectul art. 11 alin.2 din O.U.G. nr. 27/2006, astfel cum susține și Consiliul Superior al Magistraturii, ar putea fi interpretată ca venind în contradicție cu principiul egalității prevăzut în art. 16 din Constituția României. Acestui aspect i s-ar putea alătura împrejurarea corelativă care vizează soluționarea cauzelor, în speță cele care sunt instrumentate de procurorii D.N.A. sau D.I.I.C.O.T. din structurile teritoriale, în circumscripțiile



parchetelor de pe lângă curți de apel sau tribunale, cauze soluționate de judecătorii instanțelor de același nivel, respectiv tribunale sau curți de apel. Or, deși criteriul de diferențiere al salarizării este nivelul instanței, de facto, apartenența la un anumit segment restrâns de realizare a justiției prin includerea în anumite structuri pe scară ierarhică superioară (nivel de Înalta Curte de Casație și Justiție) cu structuri la nivel inferior (curți de apel sau tribunale), poate induce o posibilă situație diferențiată sub aspectul salarizării. Pe de altă parte însă, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează opțiunea legiuitorului. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiutor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate cu privire la încadrarea procurorilor la D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată; situațiile în care procurorii care au funcționat la Parchete de pe lângă judecătorii au fost încadrați în structuri D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. și după ce s-au întors în unitatea din care au făcut parte, s-au încadrat cu grad de procuror de Înalta Curte de Casație și Justiție cu drepturi salariale aferente, ar putea institui o prezumție de tratament diferit, dar în cauză nu au fost depuse probe de natură a reține asemenea împrejurări.

2. aspectele sesizate cu privire la salarizarea procurorilor din cadrul structurilor D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată; situația procurorilor încadrați la D.N.A. și D.I.I.C.O.T., în structurile teritoriale, în circumscripția parchetelor de pe lângă curțile de apel sau tribunale și situația petenților, sub aspectul salarizării, ar putea fi interpretată ca venind în contradicție cu principiul egalității prevăzut în art. 16 din Constituția României însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiutor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

3. clasarea dosarului

4. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;

5. o copie a hotărârii se va transmite petenților S D M , L

C , I G , F M F , T T , M



C. M. A. P. C. A., cu domiciliul ales la locul de muncă, Tribunalul Alba cu sediul în P-ta Iuliu Maniu, nr. 24, jud. Alba.

6. o copie a hotărârii se va transmite Ministerului Justiției cu sediul în str. Apolodor, nr.17, Sector 5, București; Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul în Calea Plevnei, nr. 141B, Sector 6, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru



PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 01.06.2008

Red. G.D., tehored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

